

[Aksel Møller.]

dette Tings Medlemmer. Under Forhandlingerne dengang var Spørgsmaalet om en Beskatning af Konsum-Is meget stærkt fremme, og Finansministeren gav Løfte om senere at fremsætte et Forslag til Gennemførelse af denne Tanke.

Naar det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Slagelse) synes, at det en daarlig Idé at anvende denne Artikel som Beskatningsgrundlag i denne Situation og med dette Formaal, kan vi ikke være enige med det ærede Medlem, idet vi i og for sig finder det ganske naturligt og rimeligt, at der, naar der skal paalægges Skatter i Forbindelse med en Landbrugsordning, fortrinsvis vælges Artikler, som stammer fra Landbruget, og som gaar til et mere luksuspræget Forbrug. Det er netop rimeligt, at der derved vindes en Merindtægt, som muliggør, at man kan støtte andre Produktioner, som stammer fra Landbruget, og som den handelspolitiske og økonomiske Situation gør det naturligt for os at søge opretholdt. Derfor vil det i Princippet paa Forhaand være godkendt, at Konsum-Is-Produktionen bør beskattes med dette Formaal, og paa mit Partis Vegne skal jeg udtale Tilslutning dertil.

Men naar man fra det altsaa paa Forhaand anerkendte Princip gaar over til en Bedømmelse af de i den højtærede Finansministers Forslag indeholdte Detailler, forekommer det mig at være nødvendigt at sige, at til den Detailudformning, som Forslaget her har faaet, føler mit Parti sig ikke bundet. Dette gælder især to Forhold, som begge ud fra forskellige Synspunkter har været berørt af de to ærede foregaaende Ordførere.

Efter Lovforslaget kræves en Afgift paa 75 Øre pr. l. og Afgiften ventes at ville indbringe ca. 10 Mill. Kr. i et Aar. Det vil altsaa sige, saaledes som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ogsaa havde regnet ud, at den højtærede Finansminister regner med, at der i Kalenderaaret 1947 vil blive produceret ca. 14 Mill. Liter Konsum-Is. Det er rigtigt, at der over for denne Opgørelse fra Ministeriets Side staar Oplysninger, som Brancheforeningen, d. v. s. Foreningen Dansk Fløde-Is' Fællesrepræsentation i en Henvendelse til Rigsdagens Medlemmer har meddelt. Herefter skulde alene denne Forenings Medlemmer, der udgør ca. 80 i Tal, kunne præstere en Produktion paa 20 Mill. Liter, og lægger man hertil Produktionen fra de uden for Foreningen staaende Producenter, anslaaer Branchen den

samlede Fremstilling til at beløbe sig til ca. 25 Mill. Liter.

Nu siger ganske vist det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at dette Resultat er opnaaet ved Beregningsmaader, som det er vanskeligt at danne sig et Indtryk af. Herom vil jeg gerne sige, at jeg gaar ud fra, at den Fremgangsmaade, som den højtærede Minister har maattet anvende ved sin Opgørelse over Produktionens fremtidige Omfang, ogsaa maa hero paa Beregningsmaader, som det er vanskeligt at skønne over. Det er jo en betydelig Forskellighed, der opstaar ved Bedømmelsen, en Forskellighed, som efter min Opfattelse allerede er tilstrækkelig til, at en Udvalgsforhandling er nødvendig.

Naar den højtærede Finansminister afviser Branchens Tal med en Henvisning til, at de delvis beror paa et Skøn, er det maaske rimeligt at replicere med et Spørgsmaal: Hvor paa beror da den højtærede Finansministers Tal? Ogsaa de maa vel i Grunden bygge paa et Skøn.

Det er mit Haab, at vi under en Udvalgsbehandling kan naa til Klarhed over, hvilket Skøn der har Sandsynligheden for sig. Indtil videre maa det være Branchens, al den Stund vi ikke har noget Grundlag for at skønne over, om Ministerens Skøn ser mere sandsynligt ud — men det faar vi vel.

Nu kan naturligvis den højtærede Finansminister sige, at hvorvidt hans eller Branchens Skøn er rigtigt, er for ham af mindre Betydning. Med den Fortrolighed, som man efterhaanden har erhvervet sig med Hensyn til, hvad der rører sig bag den højtærede Finansministers Pande, vil jeg netop tro, at Ministeren i Dag ønsker saa høj en Afgift som mulig, selv om dens Provenu langt skulde komme til at overstige, hvad der er forudset i Sommer til dette bestemte Formaal. Det vil da ligne den højtærede Minister at ræsonnere saadan, at i den aktuelle Situation, hvori Danmark i Øjeblikket befinder sig, vil der ikke være nogen saglig Indvending imod en Nedgang i det hjemlige Forbrug af Fløde og Sukker.

Ganske vist fremgaar der af Forelæggelsestalen kun et finansielt Motiv, og med en vis Ret har man Lov til at hævde, at saa længe andre Motiver ikke er givet, holder vi os til det, men hvis den højtærede Finansminister under Vejs fra Forelæggelsestalen over London til denne første Behandling er naaet til det Resultat, at der selv med en Aftgift, der vilde ind-